NY TID

·ORGAN·FOR·SOCIALISTISK·UNGDOMSFORBUND·I·DANMARK·

Nr. 6. | ABONNEMENT 35 ØRE KVARTALET | Extranumer. 15. Marts 1907. | ENKELTE NUMRE 5 ØRE | 3. Aarg.

DE DØMTE ANTIMILITARISTER.

Mikkel Christensen.

Finn Madsen.

Laurits Frederiksen.

Elna Christensen.

Julius Frederiksen.

Reinhold Nielsen.

Vilhelm Christiansen.

Georg Jørgensen.

Christian Hansen.

Andreas Fritzner.

fordømme deres Land.

Det er den ...

Militarismen ! Leve Frihed, Retfær-

Dommere! Samfundsstøtter!

Forbandet er I,
som byder os Straf,
fordi vi trodser
en tænkt*) Paragraf,
— forbandet, fordi
I egentlig er
de største Tosser
i Tossernes Hær.

At I tør vove
at kæmpe imod,
Naturens Love,
er langtfra dristigt,
derimod dumt.

— — —

Kampen om lige
Ret for os alle
kræver, som Krige
gør i Almindelighed,
mange maa falde.

Men i Kamp mod det gamle,
ført af det ny,
der er født af det gamle,
er Sejren unægtelig
sikkert det ny.

Forbandelsen staar
da med glødende Skrift,
skrevet paa alt,
som er gammelt og stivt.
Og I, ja I gaar
som Oldinger under
i Kampen, der gjaldt
at faa vakt, det der blunder.

Mikkel Christensen.

*) En af Dommerne har, som det vil ses af omstaaende Udskrift, erklæret, at der i Loven ikke fandtes nogen §, hvorefter vi kunde dømmes. Det har dog ikke hindret de øvrige i at afsige Dommen, som derved bliver en Erklæring om, at det i vor Agitation er **Tendensen,** der anses for strafbar.

Vi er imod det bestaaende Samfund, der er forældet. Dommerne skriger ud over Landet, at de vil værne dette Samfund, der paa Grund af, at det er forældet, er forbryderisk. Men det, at der dømmes efter "Tendensen" og ikke som tidligere efter "Bogstavet" i Loven, er for den besiddende Klasse en fuldstændig **Blottelse,** der viser at Lovene er Klasselove, og Dommen er en Klassedom.

Mich.

Udskrift

af

Københavns Kriminal- og Politirets Domprotokol.

Aar 1907, den 12te Marts, blev i Aktionssag Nr. 566, 1906: Prokurator Mundt Aktor mod de Tiltalte, afsagt saalydende

Dom:

Under denne Sag tiltales i Medfør af Justitsministeriets Skrivelse af 10de Maj forrige Aar:

1. Mikkel Peder Kristensen,
2. Finn Madsen,
3. Laurits Knud Frederiksen,
4. Andreas Ørsted Johansen Fritzner,
5. Julius Frederiksen,
6. Karl Vilhelm Christiansen,
7. Reinhold Herman Julius Nielsen,
8. Emil Laurits Hansen,
9. Sofus Michael Kruse Mikkelsen, kaldet Torp,
10. Elna Dorthea Christensen, Bjarnholds Hustru.
11. Kristian Hansen,
12. Christian Georg Jørgensen og
13. Hans Christensen

for Forsøg paa Forledelse til Overtrædelse af Kapitlerne 6 og 7 i Straffelov for Krigsmagten af 7de Maj 1881, eventuelt tillige for Overtrædelse af Kap. 9 og 10 i den almindelige borgerlige Straffelov.

Tiltalte Nr. 1, Kristensen er anset ved Højesterets Dom af 23. Okt. f. A. efter Lov indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor København af 4. Februar 1871 § 6, jævnfør § 61, 2, i Politivedtægt for Frederiksberg Kommune af 28de Februar 1903, sammenholdt med reglementariske Bestemmelser til Orden og Fred i Frederiksberg Have og Søndermarken af 19de April 1886, §§ 1 og 15, med en Frederiksberg Birks Politikasse tilfaldende Bøde af 80 Kr.

Ingen af de Tiltalte Nr. 2—13, begge inklusive, er funden forhen straffet.

Sagens Omstændigheder er følgende:

Paa et i Begyndelsen af forrige Aar afholdt Møde mellem Medlemmer af Forretningsudvalget for "Socialistisk Ungdomsforbund" og Redaktion og Kontrolkomité for denne Forenings Blad "Ny Tid" vedtoges det at lade et Ekstranummer af Bladet udgaa som antimilitaristisk Opraab og uddele det til de værnepligtige, der efter Indkaldelse mødte til militær Tjeneste. Efterat de fornødne Penge var tilvejebragt ved Henvendelse til københavnske Fagforeninger, blev dette Ekstranummer trykt i Malmø og forelaa færdigt den 15de April i et Antal af 50,000 Eksemplarer. Heraf afsendtes ca. 15,000 Eksemplarer til de socialistiske Ungdomsforeninger i Provinserne, medens en større Del, ca. 5 à 6000 Eksemplarer af Restpartiet den 17de April forrige Aar uddeltes dels til enkelte civile Personer, men navnlig til Soldater, og ganske særlig til lige indkaldte Værnepligtige ved Kasernerne i Kastellet, Sølvgade og Strandgade her i Staden.

Det paagældende Ekstranummer indeholder forskellige Artikler, der gaar ud paa at vække Had til Militærvæsenet.

I en Artikel med Overskriften "Til den værnepligtige Ungdom" tales om Overklassens Støvlehæl paa dens (den værnepligtige Ungdom) Nakke, om Magthavernes forbryderiske Færd, om at der ingen Grund er til at kæmpe for "Gud, Konge og Fædreland", om Redaktionens Oprørsfølelse "mod Overklassetyranniet". Det udtales endvidere, at Regeringerne har begaaet den Forbrydelse at lære den Værnepligtige alle til Dato opfundne autoriserede Løgne, som tjener til at opretholde det bestaaende Samfund, og at Overklassen, naar den tvinger ham til at være Soldat, vil forsøge at gøre ham til en Maskine. Men, naar enhver Arbejder er klassebevidst, da har "vi" Magten, thi det er hverken Kongen eller Ministrene, der bestemmer, hvordan Landet skal regeres, men det er den, der staar med Vaabnene i Haanden. Artiklen slutter med Ordene: "Husk derfor, hvis der en Gang bliver kommanderet "Fyr!" da er det ikke Kommandanten, men Dig, der bestemmer, i hvilken Retning Kuglen skal sendes!"

I en Artikel med Overskriften "Militær og Arbejder" udtales det, at naar "Udbytterne ikke havde kunnet tvinge Forbryderne til at fortsætte deres elendige Tilværelse gennem Loch-out eller anden paa en Maade for Udsultning, udsendte de deres Lejesvende Politiet og naar dette ikke var tilstrækkeligt, traadte Militæret til Hjælp og viste, at det er Politiets Reservearmé, der træder til naar "vi" som Klasse og ikke enkeltvis rører ved det Udbytterne mener at være deres rette Ejendom.

Der omtales dernæst forskellige Tilfælde, i hvilke der her i Landet i Anledning af stedfundne eller befrygtede Arbejdsuroligheder enten er bleven anvendt eller dog truffet Foranstaltninger til Anvendelse af Militær. Det hedder derhos i Artiklen, at det lakker mod et Opgør, hvor det vil blive afgjort, om det nuværende Tyranni skal fortsættes eller Aarsagen til Onderne skal ophæves. Under et saadant Opgør, der efter hvad Historien gentagne Gange viser, sker i Form af en Storstrike, vil Reaktionen benytte sig af den raa Magt, Militæret, og derfor vil den endelige Afgørelse afhænge af, hvor stor Kultur den menige Soldat besidder. Nægter Soldaten at adlyde Officerens Kommandoraab, da er Reaktionen besejret. Artiklen slutter med at udtale, det gælder at indprænte i vore Kammeraters Bevidsthed det uværdige og for os m[illegible]ningsløse i at træde ind i en Jnstitution, d[illegible] bruges til at holde os selv nede i Elendighed, Sult og Savn.

I en Artikel med Overskriften "Til Sjælemorderne" betegnes bl. a. "de militære Massemord" som Historiens største Forbrydelser.

I en Rubrik med Overskriften "Den antimilitaristiske Agitation" betegnes som en af Grundtankerne i den socialistiske Ungdomsbevægelses Opraab følgende Strofe: Kammerat, hvis Du engang skulde blive udkommanderet for at skyde paa Arbejderne, da betænk Dig før Du skrider til Handling.

Endelig hedder det i en i Brevform affattet Artikel med Overskriften "Til ham": "Og skulde den Dag komme, Du blev udko[illegible]

saa har vi haft saa mange andre Kampmidler; rundt i Afdelingerne er der arbejdet

manderet mod din Kaldsfælle i et fremmed Land, da nægt at gaa med!“

Tiltalte Nr. 1, Kristensen har erkendt, **at** der ved Angivelsen paa det paagældende Ekstranummer af Mikkel Christensen som Redaktør sigtes til ham, **at** han har foraaledіget Ekstranumrets Offentliggørelse ved Trykken, er Forfatter til dels i Forbindelse med Tiltalte Nr. 2, Madsen, til 3 af Artiklerne, og forinden Afsendelsen til Trykning har gennemset de 2 andre, samt at han sammen med Tiltalte 2, Madsen, har forestaaet Uddelingen af Bladet.

Tiltalte Nr. 2, Madsen, har erkendt at han i Forening med Tiltalte Nr. 1, Christensen, er Forfatter til enkelte af Artiklerne og forestod Uddelingen og Udsendelsen af Bladet, særlig ogsaa — ved ca. 50 antagne Medhjælpere — Uddelingen her i Staden den 17. April forrige Aar af 5 a 6000 Eksemplarer ved de ovenomhandlede Kaserner, i hvilken Uddeling han ogsaa personlig tog Del.

De Tiltalte Nr. 3—6, L. Frederiksen, Fritzner, J. Frederiksen og Christiansen, Nr. 8—10 Hansen, Mikkelsen, kaldet Torp, og Christensen, Bjarnholts Hustru, og Nr. 12—13, Jørgensen og Christensen have erkendt at have den nævnte Dag deltaget i Uddelingen til civile Personer og Soldater og særligt til ny indkaldte Værnepligtige paa de ovenangivne Steder.

Tiltalte Nr. 7, Nielsen har erkendt, at han, der havde paataget sig at kontrollere Uddelingen, den paagældende Dag kom tilstede ved Sølvgadens Kaserne og opholdt sig der en halv Times Tid, forsynet med en Del Eksemplarer af Bladet, idet det var Meningen, at han skulde fordele disse mellem Uddelerne, naar disses Beholdninger slap op, ligesom han ogsaa selv skulde deltage i Uddelingen, hvis nogen af Uddelerne blev arresteret. Han fik dog ikke Lejlighed til at uddele noget Eksemplar, idet han selv blev anholdt af Politiet.

Tiltalte Nr. 11, Hansen har erkendt, at han den nævnte Dag kom tilstede i Kastellet for, efter forudgaaet Aftale at deltage i Uddelingen. Han fik imidlertid ikke Lejlighed til at fungere som Uddeler, idet han efter selv at have modtaget et Eksemplar af Bladet, blev anholdt af Politiet.

Tiltalte Nr. 1, Christensen har erkendt, at Hensigten med de i Bladet indeholdte Artikler har været at paavirke Soldaterne, om hvem han ved, at de har Lydighedspligt med Hensyn til Magtanvendelse, til, trods given Befaling fra Overordnede, at nægte at anvende Magt, saavel under indre Urolighe-der mod Urostifterne som under Krig mod en fremmed Magt.

Af de øvrige Tiltalte have Nr. 2—5 Madsen, L. Frederiksen, Fritzner og J. Frederiksen, Nr. 7—10 Nielsen, Hansen, Mikkelsen, kaldet Torp, og Christensen erkendt, at de, forinden Uddelingen begyndte, have gjort sig bekendt med Bladets Indhold ved at læse de paagældende Artikler, de Tiltalte Nr. 3, Frederiksen og 8, Hansen dog kun delvis og flygtigt, medens de Tiltalte Nr. 6, Christiansen og 11, Hansen ikke vil have læst Bladet, men dog været paa det rene med Indholdet.

Samtlige de nævnte Tiltalte, med Undtagelse af Tiltalte Nr. 8, Hansen have erkendt at have forstaaet, at Bladets Formaal var at paavirke Soldaterne, om hvem de ved, at de har Lydighedspligt med Hensyn til Magtanvendelse, til trods given Befaling fra Overordnede i Forening at nægte at anvende Magt saavel under indre Uroligheder mod Urostifterne som under Krig mod en fremmed Nation.

Tiltalte Nr. 8, Hansen, har derimod paastaaet ikke at have tænkt sig, at Hensigten med Bladet var at paavirke Soldaterne, særlig de nys indkaldte Menige, til Nægtelse af Lydighed eller Modstand mod givne Befalinger under indre Uroligheder eller en Krig mod Danmark, men han har erkendt at have været med til at uddele til Soldaterne et antimilitaristisk Skrift, hvorved han forstaar et Skrift, der arbejder mod de 2 Formaal, Hæren efter hans Mening for Tiden har, nemlig dels at være et Middel i Overklassens Tjeneste til at holde Arbejderne nede, navnlig i økonomisk Henseende, dels at forsvare Danmark i Tilfælde af Krig. Da nu Tiltalte yderligere har erklæret, at han kun har deltaget i Uddelingen for at tjene den udlovede Løn, 1 Kr., findes det betænkeligt, uanset, at det i og for sig ikke har Formodningen for sig, at Tiltalte, der er Medlem af en socialistisk Ungdomsforening, skulde have misforstaaet Bladets Tendens, — at anse ham skyldig i et Forhold, der falder ind under hvad Tiltalen i nærværende Sag angaar, og han vil følgelig være at frifinde.

Derimod ville i Henhold til det foranførte og med Bemærkning, at det ikke skønnes i Lov om Pressens Brug af 3. Januar 1851 og særlig dens § 14, at indeholdes noget, der forsaavidt angaar de Tiltalte Nr. 2—7 og Nr. 9—13 herfor kan være til Hinder, de øvrige Tiltalte, altsaa de Tiltalte Nr. 1—7 og Nr. 9—13 være at anse efter Straffelov for Krigsmagten af 7. Maj 1881 § 104, denne § sammenholdt med almindelig borgerlig Straffelovs § 52, efter Omstændighederne med Fængsel paa Vand og Brød, Tiltalte Nr. 1, Christensen i 6 Gange 5 Dage og de Tiltalte Nr. 2, Madsen, Nr. 3, Frederiksen, Nr. 4, Fritzner, Nr. 5, Frederiksen, Nr. 6, Christiansen, Nr. 7, Nielsen, Nr. 9, Mikkelsen, kaldet Torp, Nr. 10, Christensen, Bjarnholts Hustru, Nr. 11, Hansen, Nr. 12, Jørgensen og Nr. 13, Christensen hver især i 2 Gange 5 Dage.

Det paagældende Ekstranummer af Bladet "Ny Tid", derunder de under Sagen i Bevaring tagne 770 Eksemplarer, findes derhos i Medfør af Straffelovens § 34 at burde konfiskeres.

Aktionens Omkostninger, derunder Salærer til de beskikkede Sagførere, hvis Sagførelse har været lovlig, 25 Kroner til hver, ville være at udrede af de Tiltalte Nr. 1—7 og 9—13 in solidum.

Thi kjendes for Ret:

Tiltalte Nr. 8, Emil Laurits Hansen bør for Aktors Tiltale i denne Sag fri at være.

De Tiltalte Nr. 1, Mikkel Peder Christensen, Nr. 2, Finn Madsen, Nr. 3, Laurits Knud Frederiksen, Nr. 4, Andreas Ørsted Johansen Fritzner, Nr. 5, Julius Frederiksen, Nr. 6, Karl Vilhelm Christiansen, Nr. 7, Reinhold Herman Julius Nielsen, Nr. 9, Sofus Michael Kruse Mikkelsen, kaldet Torp, Nr. 10, Elna Dorthea Christensen, Bjarnholts Hustru, Nr. 11, Kristian Hansen, Nr. 12, Christian Georg Jørgensen og Nr. 13, Hans Christensen bør straffes med Fængsel paa Vand og Brød, Nr. 1, Christensen i 6 Gange 5 Dage og de øvrige fornævnte Tiltalte i 2 Gange 5 Dage.

Det ovennævnte Ekstranummer af Bladet "Ny Tid", derunder de under Sagen i Bevaring tagne Eksemplarer, bør konfiskeres.

Aktionens Omkostninger, derunder Salærer til Aktor og Defensor, Prokurator Mundt og Overretssagfører Sally, 25 Kroner til hver, udredes af de Tiltalte Nr. 1—7 og 9—13 en for alle og alle for en.

At efterkommes under Adfærd efter Loven.

Dissentierende Votum:

Bestemmelsen i Straffelov for Krigsmagten af 7de Maj 1881 Kap. 1, jævnfør særlig dens § 4 og Kapitlets Overskrift viser efter min Mening, at denne Straffelovs Bestemmelser ikke uden udtrykkelig Lovhjemmel — og saadan foreligger ikke her — kan anvendes paa civile. Dette Resultat bestyrkes yderligere ved hele den militære Straffelovgivnings Karakter, derunder særlig dens strænge Straffebestemmelser. Da disse øjensynlig helt igennem er bygget paa, at det er Stillingen som Militær, der giver de paagældende Lovovertrædelser en kvalificeret Strafbarhed, maatte det ogsaa allerede som Følge heraf anses som betænkeligt uden positiv Hjemmel at anvende den paa civile.

Jeg vil herefter frifinde for Tiltalen for Overtrædelse af den militære Straffelovgivning, jævnfør herved Højesterets Dom af 22de Marts 1899, hvor det her hævdede Resulfat er antaget, se ogsaa Torps Strafferets almindelige Del Side 224 og følgende og de der givne Oplysninger om Lovens Forarbejder.

Hvad dernæst angaar Tiltalen for Overtrædelse af almindelig borgerlig Straffelovs Kapitler 9 og 10, mener jeg, at de Tiltalte 2.—13. maa frifindes allerede fordi deres Virksomhed alene har bestaaet i Uddeling af et trykt Skrift.

Efter Presselovens § 14 kan der formentlig kun være Tale om at gøre Strafansvar gældende mod den danske Undersaat, der har Ansvaret for Bladnummerets Offentliggørelse ved Trykken i Malmø, det er Tiltalte 1, Mikkel Peder Kristensen, medens Uddeleren, ligesom efter Presselovens § 3 med Hensyn til indenlandske Skrifter, maa være fri for Strafansvar, jævnfør ogsaa Goos' Strafferettens specielle Del 3, Side 135. De af Uddelerne afgivne Forklaringer om, hvad der har været deres Hensigt med Uddelingen, maa være uden Betydning, idet de har indskrænket sig til at uddele Bladet, uden at udtale noget om deres egne Meninger til de Personer, til hvem de uddelte Bladet.

Hvad endelig angaar Tiltalte 1, Mikkel Peder Kristensen, finder jeg, — om end med en Del Tvivl — at maatte frifinde ham, fordi det af ham udviste Forhold ikke fuldt ud falder ind under nogen af Bestemmelserne i den almindelige borgerlige Straffelovs Kapitler 9 og 10. Bestemmelsen i Straffelovens § 86 synes mig at ligge nærmest, men passer dog efter min Mening ikke ganske.

Schou.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.
Justitskontoret under Københavns
Kriminal- og Politiret d. 14. Marts 07.
sign. Toldberg.

✱

fordømme deres Land.

Det er den „Fædrelandsvenner-ne" sætter deres Lid til. Takket være den, sidder Mindretallet ...

Militarismen! Leve Frihed, Retfærdighed og Menneskelighed! Leve Socialismen!

TAK!

Vi undertegnede **dømte** Antimilitarister sender herved vor varmeste og hjerteligste Tak til Kriminalrettens Medlemmer for den Dom de i al deres Visdom har ladet overgaa os. Ligeledes retter vi vor inderlige og velmenende Tak til Hr. Justitsminister Alberti, fordi han lod Offentligheden skride ind mod vor formastelige Tankegang for at standse vor umoralske og samfundsnedbrydende Agitation, der i sig selv var meget ringe og lidet omfattende; thi ingen kan bedre end Hr. Justitsministeren faa Folkets Tankegang til at dreje sig om et bestemt Punkt og at det i dette Tilfælde er den antimilitaristiske Tanke, har glædet os usigeligt, og tilskyndet os til at udsende denne lille Takskrivelse i 10,000 Eksemplarer.

Vi kan ikke med Ord tolke den Glæde, der i Øjeblikket besjæler os, i Særdeleshed, naar vi tænker paa, hvad vi er dømt for. Vi har blandt den militære Ungdom uddelt et Blad, der mindede de Unge om det femte Bud: **"Du maa ikke slaa ihjel,"** derfor er vi dømt.

Denne Dom vil vække ublandet Glæde hos det brede Folk; thi nu kan der ikke mere være Tvivl om, at Alberti vil anlægge Sag mod hele den danske Præstestand, der hver Dag gør sig skyldig i den samme Forbrydelse som vi kun har begaaet en Gang, og efter vor Doms Størrelse vil alle Danmarks Præster sikkert ende deres Liv i Tugthuset. Hvilken Velsignelse for Folket og Fredssagen om denne Yngel af Sjælsfordærvere kunde blive uskadeliggjort for Ungdommen og Fremtiden. Vi sender paa Forhaand Hr. Justitsministeren vor varmeste Tak og al Lykke i Kampen mod Kristendommens ophøjede Løgnagtigheder.

Thi enten lyver Kristendommen paa dette Omraade eller ogsaa er den afsagte Dom en Klassedom. Og det sidste er vel utænkeligt.

Vi skrev endvidere i det Blad, vi er dømt for, at enhver har Ansvaret for den Handling, han begaar, og at de Unge ikke burde lystre den, der opfordrede dem til at myrde andre Mennesker, da dette er en Forbrydelse mod selve Livet og at det er Mord, hvad enten det sker i Vor Herre Jesu Kristi, eller i den danske Stats Navn. Denne Tale stempler Kriminalretten som Opfordring til Oprør. Som virkelige Unge, der gerne vil lære noget lytter vi andægtig efter hvad de ærværdige Dommere siger i deres Jndlæg. De taler ikke Ungdommens direkte Sprog; men af deres Dom kan den danske Ungdom lære, at den gerne maa røve og myrde, saa meget den lyster, og helst opfordre andre til at gøre det samme. Staten vil belønne den med Guld og Ære, der har de fleste Mord paa Samvittigheden. Dette er Retsopfattelse i 1907.

Tak Hr. Alberti fordi De sørgede for denne retslige Kendelse; den vil mere end vor Agitation overbevise den arbejdende Klasse om, at det er Idioter, der har skrevet de militære Love, og hjerneløse Fonografer, der dosere dem.

Ja, vor Taknemlighedsfølelse til Regeringen er uendelig, naar vi nu efter Dommens Afsigelse sér tilbage paa vor store Vildfarelse. Vi bejlede til Ungdommens sunde Fornuft og skrev, at det var meningsløst, at den sunde og stærke Ungdom blev slagtet paa Slagmarken, medens Krøblinger og Svage maatte befordre Slægten. Nu indser vi først, hvad vi bør skrive til Ungdommen, naar vi vil tjene Regeringen vel.

Vi bør ikke bejle til Fornuften; men til Uvidenhed og Tankeløshed, og opfordre Landets unge Mænd til i Fredstid at slide sig selv til Svæklinger paa Storagrarernes Gaarde og de store Kapitalisters Fabrikker og efter Fyraften ødelægge sig selv med al mulig Udskejelse og for alt i Verden ikke søge Oplysning om noget, udover at slide og slaas, saaledes at det Afkom der fødes, bliver et uselvstændigt og lydigt Redskab i Pengemændenes og Regeringens Hænder; thi Talen om Samfundsharmoni og Menneskelykke er efter Regeringens og Domstolenes Opfattelse forbryderisk, og alle gode de Borgere og Forældre maa i Fremtiden rette sig derefter, naar ikke en Krig er nær forestaaende. Thi saa avles og opdrages Børnene med det ene Formaal, at slagte og blive slagtede, og bør derfor være kraftige og raa.

Dette er Regeringens sidste Ord.

Højt ærede Regering! Repræsentant for Militarismens fordærvede Røvermoral. Du vil vække alle Danmarks tænkende Mænd og Kvinder til Forstaaelse af Antimilitarismens store menneskekærlige Tanke og Handling.

Fredens Mission har mange Veje.

Maa vi derfor endnu engang paa danske Antimilitaristers Vegne sende den danske Regering og specielt Hr. Justitsminister Alberti vor varmeste og hjerteligste Tak for den store uegennyttige Tjeneste, der ved denne Dom er ydet den antimilitaristiske Tanke. Vi har alvorligt overvejet, om vi skulde foranstalte en Takkedeputation op til den højt ærede og elskede Justitsminister; men efter Samraad med vore Kammerater, har vi udsat dette, til den ærede Justitsminister i Lighed med Kollegerne i Udlandet forelægger Tinget Forslag til en ny Tugthuslov, specielt for Antimilitarister. Den Dag vil vi danske Antimilitarister paa en værdig og højtidelig Maade bevidne Deres Excellence vor dybe og inderlige Taknemlighedsfølelse, og i Haabet om, at dette maa ske ret snart, lover vi at gøre alt hvad der staar i vor ringe Magt, for at denne Æresdag snart maa oprinde for den danske Nation, og specielt for Dem og den danske Venstreregering.

I dyb inderlig Ærbødighed

Deres aller underdanigste

dømte

Antimilitarister.

*

Fra Slagmarken.

—o—

"Alle Kneb gælder", siger man, og især, hvor der kæmpes, kan det passe. Den sidste Genistreg Politiet har lavet er følgende:

Vi havde arrangeret Protestmøde i et af Danselokalerne i den indre By — alt var ordnet — Aftale med Værten, Annoncer, Løbesedler o. s. v.

Men nej, Aftenen før Mødet skulde holdes kom Værten til os og meddelte, at vi ikke kunde holde Mødet da Politiet havde været hos ham og truet ham med at fratage ham Bevillingen, hvis vi holdt Mødet i hans Lokale.

Herregud — vi synes virkelig, det er en daarlig Vittighed — eller rettere, godt Agitationsstof for os.

—————

Vore Kammerater Peter Nielsen, Bruno Schmütz og Elisabet Jørgensen, som for Tiden opholder sig i Udlandet, og som er blandt de tiltalte, har ikke faaet Dom sammen med os andre, da de ikke har kunnet faaet personlig Stævning, hvad de jo i F. **Loven** skal have for at blive dømt — men deres Tid kommer nok — idet de sikkert er her i Byen, naar Højesteretsdommen **engang** falder.

Vor Kammerat Jørgen Søren Jørgensen er bleven idømt 2 Gange 5 Dage Proletarføde ligeledes for Omdeling af Opraab; men Sagen mod ham er af yngre Dato. Dommens Præmisser er akkurat enslydende med omstaaende udmærkede agitatoriske Soldateropraab (Udskriften).

Det er desværre ikke lykkedes os at skaffe Billederne af Resten af de dømte.

Dommens Følger.

—o—

Socialistisk Ungdomsforening for Christianshavn og Sundby vedtog forleden paa et offentligt Møde nedenstaaende Resolution:

Forsamlingen udtaler, at vi som bevidste Socialister absolut maa erklære, **Nægtelse af Militærtjeneste,** som det mest konsekvente Middel i Kampen mod Militarismen.

*

Til

"Socialistisk Ungdomsforbund"s antimilitaristiske Agitation i 1907.

har vi modtaget nedenstaaende Bidrag:

Bygningssnedkernes Fagforening	25,00
Formernes Fagforening	20,00
Trælagerarbejdernes Fagforening	25,00
Kurvemagernes Fagforening	5,00
Murarbejdsmændenes Fagforening	100,00
Fabriksarbejdernes Forbund	10,00
Toldbodarbejdernes Fagforening	10,00
Skotøjsarbejdernes Fagforening for Ordrup og Omegn	10,00
Hattearbejdernes Forbund, Brede Afd.	5,00
Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening, Frederiksværk	10,00
Jernbanearbejdernes Fagforening Afdeling M.	10,00
ialt Kr.	230,00

Ovenstaaende Foreninger beder vi herigennem modtage vor Tak.

—————

Husk at forny Abonnement inden Kvartalsskiftet. —

„Ny Tid".

Socialistisk Ungdomsforbunds Organ, udkommer i firesidet Format den 1ste og 15de i hver Maaned.

Agitér for dets Udbredelse.

„Ny Tid" koster kun 35 Øre Kvartalet (Postpenge iberegnet) og kan bestilles paa alle Postkontorer. Forhandlere faar Rabat.

Udgivet af

Socialistisk Ungdomsforbund i Danmark.

Ansvarhavende: J. BACK.

Trykt hos C. Winther, Købmagergade 62—64

saa har vi haft saa mange andre Kamp-